

Niech żyje 1-Maja

- dzień międzynarodowej solidarności mas pracujących!

Cena numeru zł. 3

Dziś 10 stron

PR PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

GŁOS ROBOTNICZY

ORGAN WKŁK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK III (VI)

ŁÓDŹ, PONIEDZIAŁEK 1 MAJA 1950 ROKU.

Nr 119 (1400)

Pod zwycięskimi sztandarami MARKSA, ENGELSA, LENINA, STALINA WALCZYMY O POKÓJ o szczęście i wolność ludzkości Centralna Akademia 1-Majowa w Warszawie

WARSZAWA (PAP). Dnia 30.4.br. odbyła się w Warszawie Centralna Akademia 1-Majowa, zorganizowana przez Komitet Warszawski Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Warszawską Radę Zw. Zaw. i Stoleczną Radę Narodową.

Obchody miały charakter wieloletni, robotniczą rzeszą mieszkających w Warszawie, tonem w czerwieni sztańców.

Na akademii przybył Prezydent RP, przewodniczący KC PZPR Bolesław Bierut, owacyjnie witany długo i głośnie burzą oklasków. Rozległa się okrzyki na cześć przewodniczącego i kierownika Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

W akademii wzięli udział członkowie Biura Politycznego KC PZPR, członkowie Rady Państwa i Rządu RP, przedstawiciele najwyższych władz stronnictw politycznych, Wojska Polskiego, władz miejskich oraz organizacji społecznych.

Gości witali zebrani delegacje robotnicze ZSRR, Chin Ludowych, Francji, Niemiec, Republiki Demokratycznej, Włoch, Rumunii i Bułgarii. Wszyscy wstają. Długo rozbrzmiewają skandowane okrzyki na cześć Józefa Stalina, Mao Tse-tunga i innych przywódców partii komunistycznych i robotniczych.

Akademii przewodniczył Prezydent RP — przewodniczący KC PZPR tow. Bolesław Bierut.

W Prezydium akademii zasiadli: członkowie Biura Politycznego KC PZPR i Komitetu Centralnego PZPR, członkowie Rady Państwa i Rządu, członkowie władz naczelnych stronnictw politycznych, organizacji społecznych i młodzieżowych, zastępcy działaczy społeczni, przedstawiciele pracy oraz przedstawiciele Wojska Polskiego i polskiego świata nauki i kultury: Józef Cyrankiewicz, Aleksander Zawadzki, Roman Zambrowski, Jakub Berman, Hilary Minc, Franciszek Mazur, Konstanty Rokossowski, Franciszek Jóźwiak, Stanisław Radkiewicz, Edward Ochab, Zenon Nowak, Hilary Chelchowski, Stefan Matuszewski, Władysław Matwin, Jerzy Albrecht, Wiktor Kłosiewicz, Mieczysław Hoffmann, Aleksander Burski, Józef Nićk, Wincenty Baranowski, Wacław Barckowski, Tadeusz Micejda, Stefan Ignar, Jan Dembowski, Jerzy Putrament, Michał Krajewski, Irena Sztachelska, Stanisław Mazur, Lucjan Rudnicki i inni.

Po odegraniu hymnu państwowego i Międzynarodówki, Akademię zagal Prezydent Bierut, następującymi słowy:

Towarzyski i Towarzyski! Otwierając dzisiejszą uroczystą Akademię Pierwszomajową pozdrawiam gorąco i serdecznie w imieniu Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej wszyst-

kich was przybyłych tutaj na tę Akademię (oklaski).

Witam gorąco przybyłych na naszą Akademię gości zagranicznych bratnich partii, a mianowicie:

przedstawicieli Zw. Socj. Rep. R. Czechickich tow. Baranowa i tow. Rzanowa i proszę ich do prezydium. Witam przedstawicieli Chińskiej Republiki Ludowej tow. Chu-Kinga i proszę go do prezydium.

Witam przedstawicieli robotników francuskich Germaine Gacon i Pierre Cot i proszę ich do prezydium.

Witam przedstawicieli Niemieckiej Demokratycznej Republiki Ludowej Horst Sinderman i Gunther Erleben i proszę ich do prezydium.

Witam przedstawiciela włoskiej klasy robotniczej tow. Onorato Malaguri i proszę go do prezydium.

Witam przedstawiciela rumuńskiej klasy robotniczej tow. Elena Stoja i proszę ją do prezydium.

Witam przedstawiciela bułgarskiej klasy robotniczej tow. Kosta Stefanowa i proszę go do prezydium.

Pojawienie się gości zagranicznych w prezydium zebrani przyjęli długo trwałymi owacyjami po czym Prezydent Bierut udzielił głosu członkowi Biura Politycznego KC PZPR — Edwardowi Ochabowi.

Towarzysze i Towarzyski!

W ciągu 55 lat proletariatu polski światłał dzień 1 Maja przede wszystkim pod hasłami walki o władzę przeciw kapitalistycznym i faszystowskim wyzyskiwaczom i ciemności.

Wyzwolenie Polski przez bohaterką Armii Radzieckiej i zdobycie władzy przez lud pracujący w latach 1944 — 1945, stworzyło nową epokę w życiu naszego narodu i zmieniając całkowicie sytuację klasy robotniczej, zmieniło oczywiście również charakter 1-Majowego Święta Proletariatu.

Przez pierwsze pięć lat po wyzwoleniu, nawet bez formalnej ustawy, 1 Maja był uroczystością obchodzoną jako święto ogólnie — narodowe, a pierwszomajowe hasła międzynarodowej solidarności proletariatu, hasła walki o odbudowę kraju i umocnienie władzy robotniczej i chłopiejskiej głęboko zakorzeniły się w świadomości najszerszych mas ludowych.

Począwszy od roku bieżącego, — dzień 1 Maja będzie również ustawowym świętem w Polsce Ludowej, w państwie wyzwolonych robotników i chłopów.

Uchwalenie przez Sejm ustawy o święcie 1 Maja zbiega się z początkiem nowego, niezmiernie doniosłego etapu w rozwoju naszego społeczeństwa, etapu ofensywy socjalistycznej, wyrażonej w porządkujących cyfrach Planu 6-letniego, planu budowy fundamentów i zrębów ustroju socjalistycznego.

Po raz pierwszy w Polsce Ludowej kampania 1-Majowych zobowiązań za produkcyjnych ogarnęła tak ogromne masy robotników, którzy do brzo rozumieją, że walka o realizację zadań pierwszego, szczególnie doniosłego roku Planu 6-letniego, to walka o socjalizm, to najlepsza forma uczczenia i wzbogacenia tradycji wieloletnich 1-Majowych walk proletariatu, to zarazem forma pomocy braciom klasowym, walczącym na zachodzie i w krajach kolonialnych przeciw podpalaczom wojennym i ciemnościom imperialistycznym.

Klasa robotnicza może z dumą stwierdzić, że państwowe plany produkcyjne za I kwartał zostały wykonane z nadwyżką, że dzięki wysiłkowi górników poprawiła się sytuacja w przemyśle węglowym, że produkcja np. wyrobów walcowanych wzrosła o 21 proc., tkanin bawełnianych

o 16 proc., a obuwia skózanego o 48 proc., w porównaniu z I kwartałem roku ubiegłego.

Doniosłe znaczenie ma fakt, że obroty uspołecznionego handlu detalicznego w I kwartale r. b. niemal dwukrotnie przekroczyły obroty z I kwartału roku ub. co wskazuje na szybki wzrost sektora uspołecznionego kosztem sektora kapitalistycznego.

Ogólny wzrost obrotów w całym handlu detalicznym o 30 proc., w porównaniu z rokiem ubiegłym, świadczy o dalszej poważnej poprawie sytuacji materialnej ludności.

Ogłoszone przed kilku dniami cyfry wykonania Narodowego Planu Gospodarczego w I kwartale roku bież. wskazują na realizację naszego planu, pozwalają przewidywać, że ambitny i wymagający wielkiego wysiłku plan na rok 1950 będzie w całości wykonany.

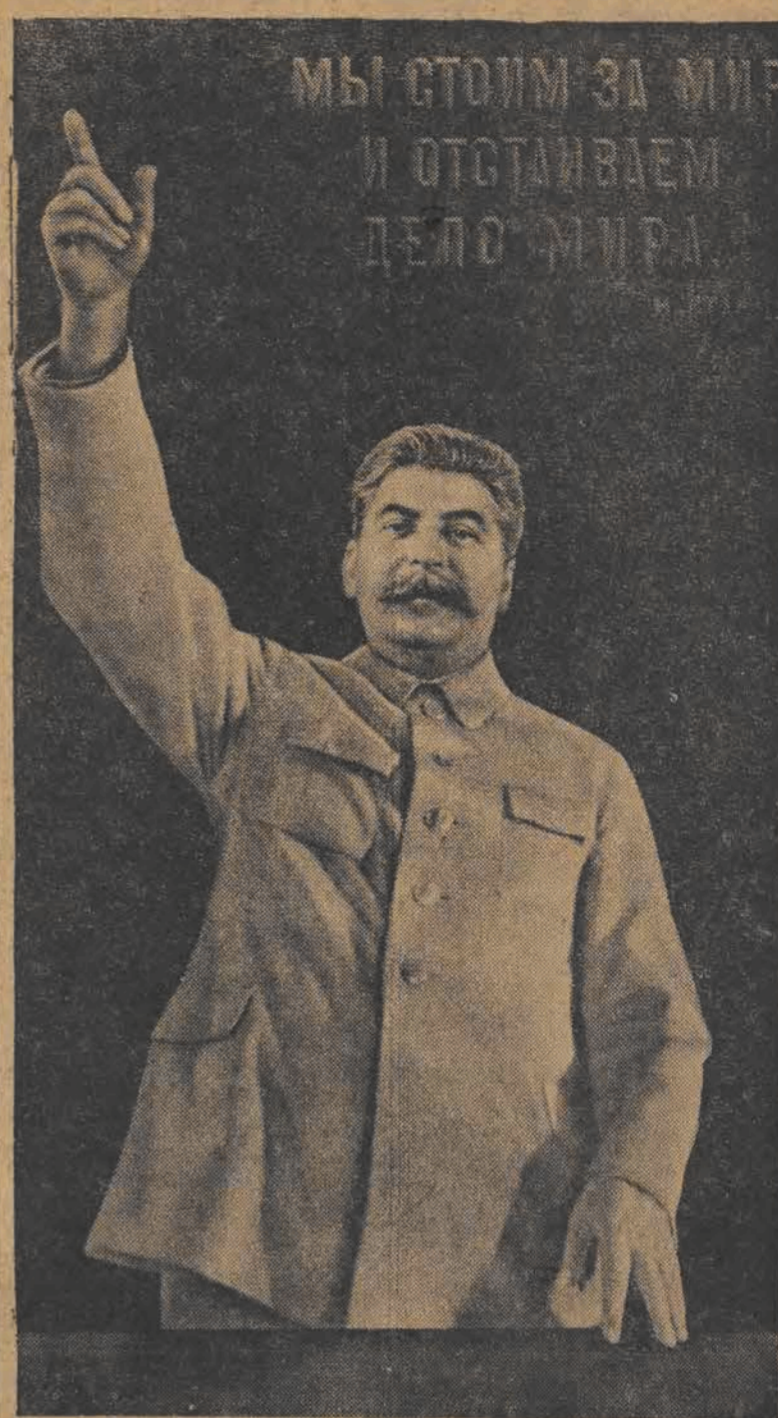
Nasze sukcesy produkcyjne związane są ściśle ze wzrostem świadomości i odważności klasy robotniczej, z rozwojem coraz potężniejszego ruchu współzawodnictwa pracy, z postępującym, choć wciąż jeszcze niezadowolającym, wzrostem wydajności pracy.

Naród nasz z głębokim szacunkiem i wdzięcznością myśli i mówi o tych tysiącach przodujących robotników i robotniczek, którzy ofiarnie i owocnie swą nieustraszoną pracą służą wyzwoleniu, robotniczo — chłopiejskiej Polsce.

Uczucia najszerszych mas znajdują wyraz w 1-Majowych hasłach KC PZPR:

„Cześć przodownikom pracy, bohaterom budownictwa socjalistycznego, najlepszym synom Ojczyzny!

Rozwijajmy szeroko ruch nowatorów i racjonalizatorów produkcji! (Dalszy ciąg na str. 3-ciej)

„Jesteśmy za pokojem i bronimy sprawę pokoju”

Józef Stalin

CZERWONA ŁÓDŹ

wykonała swe zobowiązania

Przebieg Akademii Pierwszomajowej w hali „Włókniarza”

Sześćdziesiąty raz Czerwona Łódź obchodzi swe robotnicze święto. Sześćdziesiąty z kolei obchód największego, najdroższego dla mas pracujących dnia 1 Maja. Jeszcze nie

zatarli się w pamięci ubiegłe lata czasów carskich i sanacyjnych, gdy podczas obchodów 1-Majowych spływały krwią ulice Łodzi. Lecz sówicie opłakiwać tamten trud, poświę-

cenie i nieustępliwa walka. Powstała nowa Polska Ludowa, Matka dla wszystkich swych dzieci, Polska, w której dzień 1 Maja jest obchodzony przez cały naród jako święto państwowe.

Udekorowane flagami i transparentami ulice prowadzą do ogromnej hali sportowej „Włóknia”, w której dziś odbywa się centralna Akademia. Tysiące ludzi śpieszą wziąć udział w tej wspaniałej uroczystości. Sala przepelniona do ostatniego miejsca. Zainstalowane megafony przekazują zgromadzonym na zewnętrznym dziedzińcu przebieg akademii. Widzowie tonie w czerwieni, w zieleni rozwijających się drzew, w potokach wiosennego słońca.

Między filarami hali, u sufitu widać się wstęgi czerwonego płótna. Spoglądają portrety wielkich działaczy międzynarodowego ruchu rewolucyjnego i polskich bojowników o wolność.

Prosta i skromna, ale jakże przemawiająca jest dekoracja prezydium — ogromny młot — symbol pracy, na nim gołąbek pokoju. Obok krótkie, lecz przekonujące każdego hasła: „Obronimy pokój, wykonamy plan!”

Uroczystą akademię zagaja przewodniczący Zarządu Głównego Zw. Zawodowego Włóknarzy tow. J. Ku biak. W prezydium zasiadli: I sekretarz KC PZPR — tow. PAWEŁ WOJAS, sekretarz KW PZPR tow. WITOLD SIENKIEWICZ, sekretarz KC tow. tow. UZDAŃSKI, GRU-DZIŃSKI, DUNIAK, KULIŃSKI i KEDRAKOWA, prezydent miasta tow. MINOR, przewodniczący ORZZ tow. KRZYWAŃSKI, pik. FRIEDMAN, przedstawiciele organizacji politycznych i społecznych, rektorzy wyższych uczelni, przedstawiciele francuskich i włoskich związków zawodowych, aktywiści partyjni i związkowi, przodownicy pracy najbardziej zasłużeni w walce o wykonanie planu, weterani ruchu rewolucyjnego — członkowie SDKPiL oraz KPP.

Hucznymi oklaskami witają zebrani zagranicznych gości i zasłużonych synów Łodzi.

Na trybunie staje I sekretarz KC PZPR tow. PAWEŁ WOJAS. Spotegowany przez megafony głosi do każdego zakątka wiel-

kiej hali. Tysiące głów podnosi się w stronę, skąd płyną twarde, bojowe słowa mówcy.

W imieniu klasy robotniczej Łodzi pozdrawia on bratnie narody krajów demokracji ludowej, bojowników o pokój, antyfaszystowskie Niemcy, bohaterki i bohaterki, klasę robotniczą Włoch, Francji, Ludy walczące z uciskiem imperializmu. Każde pozdrowienie wywołuje długotrwałe owacje. Wszak dzień 1 Maja — to dzień międzynarodowej solidarności mas pracujących całego świata.

Nie ma granic, nie ma różnic między walczącymi narodami o pokój, o postęp, o socjalizm. Wszyscy dążą pod jednym sztandarem wielkich przywódców klasy robotniczej — Marksa, Engelsa, Lenina i Stalina.

„NIECH ŻYJE WIELKI STALIN! NIECH ŻYJE ŚWIATOWY FRONT POKOJU ZE ZWIĄZKIEM RADZIECKIM NA CZELE!” Tysiące głosów, pełnych entuzjazmu tworzą jeden potężny okrzyk, który niesie się hen w ulice Włocławca.

Tow. Wojas wspomina bohaterów klasy robotniczej. Mówi:

„Gdyby oni wszyscy mogli wraz z nami zobaczyć to dzieło, które powstało z ich walki, z ich krwi, z naszej walki, z naszej krwi, z naszego trudu, powiedzieliby nam z pewnością, że dobrze pracowaliśmy dla Polski Ludowej.

Mamy poza sobą wspaniałe osiągnięcia gospodarcze i dążymy do coraz lepszej przyszłości. — Gdzie leży źródło naszych zwycięstw, rekojmia przyszłych sukcesów? Wszyscy znają dobrze tajemnice tych powodzeń. Zna je dobrze robotnik, inteligent pracujący, uczeń i student. Wie, że podstawowym źródłem naszych zwycięstw jest oparcie się o Związek Radziecki, jest kroczna droga, którą oświetla idea marksizmu — leninizmu.

Drugim źródłem naszych osiągnięć jest zapał i twórcza energia polskiej klasy robotniczej, która przedmiotowo i z nadwyżką wykonała 3-letni plan odbudowy.

Z dumą spoglądamy na przodowników pracy, na najlepszych spośród proletariatu łódzkiego. Im to (Dalszy ciąg na str. 4-tej)

Generalissimus Józef Stalin

Moskwa — Kreml

Zebrani na uroczystej Akademii 1 Majowej, przedstawiciele łódzkiej klasy robotniczej, świata nauki, kultury i techniki zaszły Ci, Drogi Towarzyszu Staline, wyrazy czci i głębokiej miłości.

Zapewniamy Cię, że prowadzona pod Twoim kierownictwem w walce narodów o pokój świata — łódzka klasa robotnicza spełni swój obowiązek wobec międzynarodowej klasy robotniczej i nie ustanie w wysiłkach nad umocnieniem naszej Ludowej Polski — ważnego ognia światowego frontu pokoju, który pod kierownictwem pierwszego kraju socjalizmu i pod Twoim mądrym kierownictwem kroczyć będzie od zwycięstwa do zwycięstwa, aż do całkowitego triumfu pokoju, wolności i socjalizmu na całym świecie.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej

Bolesław Bierut

Warszawa

Zebrani na uroczystej Akademii 1-Majowej przedstawiciele łódzkiej klasy robotniczej, świata nauki, kultury i techniki w liczbie 10.000 osób zaszły Ci, Towarzyszu Prezydencie, wyrazy czci i melidują Ci, że łódzka klasa robotnicza swoje zobowiązanie w ramach Czynu 1 Majowego wykonała z honorem.

Wyprodukowaliśmy w kwietniu ponad plan towarów na kwotę 2 miliardy 199 milionów złotych, zaoszczędziliśmy dla gospodarki narodowej w tym samym czasie drogą przyspieszenia obrotu środków obrotowych ponad 3 miliardy 100 milionów. W ten sposób Łódź robotnicza w Cynie 1 Majowym przysporzyła Polsce Ludowej 5 miliardów 300 milionów złotych. Jest to nasz wkład w walce o plan, jest to nasz wkład w walce o socjalistyczną przebudowę Polski, jest to nasz wkład w walce o pokój.

Zapewniamy Cię, drogi Towarzyszu Prezydencie, że nie ustaniemy w dalszych wysiłkach i spełnimy pod kierownictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, czołowej siły naszego narodu, swój obowiązek wobec naszej ludowej, socjalistycznej Ojczyzny, wobec międzynarodowej klasy robotniczej, wobec światowego obozu walki o pokój ze Związkiem Radzieckim na czele.

W tej naszej pracy i walce przykładem nam będzie pierwszy na świecie kraj socjalizmu — Związek Radziecki, jego bohaterka klasa robotnicza — wielka Partia Bolszewicka.

Prowadź nas będzie w tej walce wielka nauka, Marksa, Engelsa, Lenina, Stalina.

Prowadzić nas będzie do zwycięstwa Wielki Wódz i Nauczyciel Klasy Robotniczej, chorąży pokoju światowego — TOWARZYSZ JOZEF STALIN.

ZSRR - potężne mocarstwo socjalistyczne - obrońca Pokoju

W dniu 1 Maja wszyscy miłujący pokój ludzie na świecie wzrok swój kierują ku Związkowi Radzieckiemu.

potężnemu mocarstwu socjalistycznemu, które narodziło się i wyrosło z walki o wolność, pokój i socjalizm.

Pokojowa polityka zagraniczna

W 1925 roku TOWARZYSZ STALIN tak określał wytyczne zagranicznej polityki radzieckiej:

„**PODSTAWĘ POLITYKI ZAGRANICZNEJ NASZEGO RZĄDU STANOWI IDEA POKOJU.** Walka o pokój, walka przeciw nowym wojnom, demaskowanie wszelkich kroków, czynionych dla przygotowania nowej wojny... oto nasze zadanie”.

W 25 lat później, a w 5 lat po uratowaniu ludzkości przed śmiertelnym niebezpieczeństwem faszystwu TOW. MALENKOW, członek Biura Politycznego WKP(b), stwierdził:

„W odpowiedzi na awanturniczą politykę agresorów oświadczamy wszystkim uczciwym działaczom politycznym i społecznym, niezależnie od ich poglądów i przekonań politycznych, że mogą polegać na Związku Radzieckim, jako na najbardziej zdecydowanym przeciwniku nowej wojny, jako na szczerym, prawdziwym i konsekwentnym zwolenniku pokoju na całym świecie”.

Związek Radziecki jest jedynym spośród państw świata, które na przestrzeni przeszło 32 lat, czyli od chwili swego powstania szczerze się może konsekwentną polityką, której celem zawsze była i jest walka o pokój.

TOW. MOŁOTOW tak określał jeszcze przed wybuchem drugiej wojny światowej charakter polityki radzieckiej:

„Pokojowa polityka Związku Radzieckiego nie jest jakimś zjawiskiem przejściowym, wypływa ona z podstawowych i codziennych potrzeb naszego narodu, z jego dążenia do jak najszybszego podniesienia swego dobrobytu materialnego, z ogromnej potrzeby ludzi radzieckich, pragnących stworzyć własny, nowy, kulturalny byt, z głębokiego przekonania naszego narodu, że Związek Radziecki rozwiąże te wszystkie zadania, jeżeli sta na napastników trzymać będzie na łańcuchu”.

W całej swej polityce, wbrew kłamstwu podlegacym wojennym, Związek Radziecki uwzględnił i uwzględnił fakt, że współistnienie dwóch systemów socjalizmu i kapitalizmu jest rzeczą możliwą. TOWARZYSZ STALIN w kwietniu 1947 roku rozmawiając z działaczem amerykańskiej partii republikańskiej, Stassenem, powiedział:

„Po raz pierwszy myśl o współpra-

cy dwóch różnych systemów została wypowiedziana przez Lenina. Lenin jest naszym nauczycielem, a my, ludzie radziecy, jesteśmy uczniami Lenina. Nigdy nie odstępowaliśmy i nie odstąpimy od wskazań Lenina”.

LENIN w lutym 1920 roku zapytany przez korespondenta dziennika amerykańskiego „New York Evening Journal”, jakie będą podstawy pokoju z Ameryką, odpowiedział:

„Niech kapitaliści amerykańscy nie ruszają nas. My ich nie ruszymy”. Na pytanie, jakie są przeszkody na drodze do takiego pokoju, odrzekł: „Z naszej strony nie ma żadnych. Ze strony amerykańskich (jak i wszelkich innych) kapitalistów — imperializm”. Na pytanie, czy Rosja gotowa jest nawiązać stosunki gospodarcze z Ameryką, Lenin stwierdził: „Oczywiście gotowa, jak zresztą ze wszystkimi krajami”.

TOW. STALIN zapytany we wrześniu 1946 roku przez jednego z dziennikarzy angielskich, czy w miarę dalszych postępów Związku Radzieckiego na drodze do komunizmu możliwości pokojowej współpracy ze światem zewnętrznym nie zmniejszą się, odpowiedział: „Nie wątpię, że możliwość pokojowej współpracy nie tylko nie zmniejszą się, lecz mogą się nawet zwiększyć”. W maju 1948 r. tow. Stalin odpowiadając na list otwarty Wallace'a, pisał: „Rząd ZSRR uważa, że mimo różnicy systemów ekonomicznych i ideologii, współistnienie tych systemów i pokojowe uregulowanie rozbieżności między ZSRR a USA jest rzeczą nie tylko możliwą, lecz również bezwarunkowo konieczną w interesie powszechnego pokoju”.

Czymże jest pokojowa współistnienie dwóch systemów? Jest to pokojowe współzawodnictwo, którego naród radziecki nie boi się. TOW. MIKOJAN w przemówieniu przedwyborczym w marcu br. powiedział: „Zyjemy w okresie, w którym zagadnienie „kto zwycięży” pozostało tylko w skali międzynarodowej. Obiektywna tendencja rozwoju historycznego kreśli wyraźnie perspektywę rozstrzygnięcia tego zagadnienia na korzyść socjalizmu również w skali międzynarodowej”.

Jak pisał komunikat Centralnego Urzędu Statystycznego przy Radzie Ministrów ZSRR, globalna produkcja przemysłu ZSRR wzrosła również w pierwszym kwartale br. w porównaniu z pierwszym kwartałem ub. r. o 22 proc.

Wielkie sukcesy osiągnęło również w ub. r. socjalistyczne rolnictwo radzieckie. Dzięki dalszej mechanizacji gospodarki rolnej, zasłonej r. ub. w 150 tys. traktorów, globalna produkcja gospodarki rolnej przewyższyła poziom roku 1940. Globalne zbiory zbóż wyniosły 7,6 miliarda pudów i osiągnęły niemal rozmiary przewidziane przez plan 5-letni na rok 1950, a w stanie pogłowia nastąpiła znaczna podwyżka.

Zasadnicze znaczenie dla Związku Radzieckiego ma przemysł budowy maszyn. W porównaniu z 1948 rokiem produkcja stali wzrosła w 1949 roku o 25 proc., ekskawatorem o 50 proc., turbin parowych o 72 proc., dźwigów automatycznych o 100 proc., ładowarek automatycznych o 560 proc., traktorów o 55 proc., kombajnów o 101 proc. Tych kilka cyfr wskazuje na niezwykle szybki wzrost produkcji ciężkiego sprzętu maszynowego, na rozwój nowej techniki, pozwalającej zastąpić ciężką pracę fizyczną ludzi pracą maszyn i automatów.

W 1949 roku skonstruowano i rozpoczęto produkcję seryjną przeszło 300 nowych maszyn i mechanizmów o wysokiej wydajności dla najważniejszych gałęzi produkcji. W hutach radzieckich stosuje się na coraz szerszą skalę dźwigi automatycznie rozładujące wagony oraz nowy typ wagonów o pojemności do 200 ton roztopionej surówki.

W przemyśle węglowym zainstalo-

wano w kopalniach elektryczne dźwigi, nowoczesne wentylatory o dużej mocy, kompresory, zmechanizowany wyrab węgla, pociągi elektryczne oraz kombajny górnicze, które łączą tak różne fazy produkcji jak: wyrab węgla, załadunek na tasme ruchomą, odtaczanie ze sztolni i ostemplowanie wolnych przestrzeni przy pomocy ruchomych stempli metalowych o napędzie hydraulicznym. Dwa robotników, kierujących kombajnem węglowym, wykonuje pracę 20 robotników.

Tym gigantycznym osiągnięciem w dziedzinie przemysłu towarzyszy realizacja stalinowskiego planu przez obrażenia przyrody. W okresie 1948 — 49 założono państwowe leśne pasy ochronne na obszarze 590 tys. ha. W ten sposób roczny plan wykonany został z nadwyżką 92 proc. Ponadto wiosną br. do dnia 15 kwietnia zasażono lasy na powierzchni 366 tys. ha. W ub. roku dokonano po raz pierwszy zalesienia terenów piaszczystych na powierzchni ponad 32 tys. ha.

U podstaw olbrzymiego wzrostu przemysłu radzieckiego leży stale potężniejszy ruch racjonalizatorski i nowatorstwa, który ogarnął większość robotników, majstrów, techników i inżynierów. Coraz bardziej zacieśnia się współpraca nauki z produkcją radziecką, oparta na współdziałaniu uczonych z produkcyjnymi robotnikami.

„Wszystcy wiedzą — powiedział TOW. MOŁOTOW w przemówieniu przedwyborczym — że realizacja naszych planów gospodarczych podnosi coraz wyżej ekonomikę naszego kraju, a wraz z tym podnosi niezawodnie dobrobyt narodu radzieckiego na coraz wyższy poziom”.

Potęga militarna ZSRR - na straży pokoju i bezpieczeństwa narodów

Ta właśnie polityka umożliwiła Związkowi Radzieckiemu rozgromienie faszystwu. „Zwycięstwo Związku Radzieckiego w drugiej wojnie światowej — pisał Marszałek Rokossowski w artykule, ogłoszonym w 70 rocznicę urodzin Józefa Stalina — było przede wszystkim zwycięstwem radzieckiego socjalistycznego ustroju społecznego i państwowego nad kapitalistycznym ustrojem faszystowskim. Podstawę zwycięstwa Związku Radzieckiego i jego sił zbrojnych stanowią olbrzymia przewaga świata socjalizmu nad światem imperialistycznym i kapitalizmem. Państwo radzieckie ze swoją potężną gospodarką planową, z niezłomną jednością moralno-pol-

ityczną i braterstwem narodów, z wysoką kulturą socjalistyczną i wspieranymi siłami zbrojnymi okazało się bez porównania silniejsze od najsilniejszego państwa faszystowskiego Europy, w dodatku wspomaganego przez szereg satelitów. Źródłem zwycięstwa Związku Radzieckiego była przewaga nowej stalinowskiej nauki wojennej, geniusz stalinowskiego kierownictwa państwowego i strategicznego, Stalin, który genialnie przewidywał charakter współczesnej wojny, umożliwił przygotowanie państwa radzieckiego, narodu radzieckiego i jego sił zbrojnych do aktywnej obrony, której ukoronowaniem było całkowite rozgromienie napastnika”.

ZSRR - kraj produkującej techniki

Każda władomość świadcząca o zwiększeniu potencjału gospodarczego i zdolności obronnej Związku Radzieckiego zwiększa poczucie bezpieczeństwa i spokoju w najszerszych

kręgach ludowych wszystkich krajów. Ze szczególnym zadowoleniem powitały narody miłujące pokój komunikat Tassa z dnia 25 września 1949 r. „...agencja Tass uważa za rzecz ko-

Radzieckie

PROČ S DOROZI, PODŽIGATELI WOJNY!
Precz z drogi — podlegacze wojenni!

nieczną przypomnieć, że już dnia 6 listopada 1947 roku minister spraw zagranicznych ZSRR W. M. Mołotow złożył oświadczenie na temat tajemnicze bomby atomowej, stwierdzając, że „tajemnica ta oddawna już nie istnieje”. Oświadczenie to oznaczało, że Związek Radziecki odkrył już tajemnicę bomby atomowej i ma te broń do swej dyspozycji. „Co się ty czy paniki, szerzonej z tego powodu przez niektóre koła zagraniczne, to do paniki nie ma żadnych podstaw. Należy stwierdzić, że rząd radziecki, nie bacząc na posiadanie broni atomowej, stoi i zamierza pozostać w przyszłości na swym dawnym stano-

wisku bezwarunkowego zakazu stosowania broni atomowej”.

Na stosunku do energii atomowej najlepiej można widzieć zasadniczą różnicę dwóch światów, świata gniącego kapitalizmu i świata zwycięskiego socjalizmu. W państwach imperialistycznych podkreślano się jedynie wykorzystanie energii atomowej dla celów wojennych i zniszczenia. Pokojowe zastosowanie energii atomowej stanowiło by w sprzeczności z interesami agresywnej polityki i potrzebami potężnych trustów kapitalistycznych. W ZSRR najnowsze środki techniczne — jak to podkreślił komunikat Tass — używane są dla celów pokojowych.

ZSRR - ojczyzna produkującej nauki

Na każdym odcinku realizuje się zadanie postawione przeszło cztery lata temu przed radzieckimi uczonymi przez towarzysza Stalina: „Nie tylko dogonić, lecz i przewyższyć w najbliższym czasie osiągnięcia nauki za granicami naszego kraju”.

„Styszeliście i widzieliście — mówił wielki uczonego rosyjski J. Pawłow na XV Międzynarodowym Kongresie Fizjologii w Moskwie, — jak wyjątkową rolę odgrywa nauka w mojej ojczyźnie. Stosunki między władzą państwową i nauką, jakie ułożyły się w naszej ojczyźnie chcę

z zilustrować tylko na następującym przykładzie: my, kierownicy instytucji naukowych, jesteśmy zaniepokojeni tym, czy będziemy mogli wykorzystać wszystkie środki, jakie nam daje do dyspozycji rząd”.

W okresie władzy radzieckiej wrosła w ZSRR armia uczonych, licząca 150 tys. ludzi. W tej liczbie jest ponad 10 tys. doktorów nauk i profesorów i powyżej 40 tys. kandydatów nauk i docentów.

Od 1941 r. od chwili ustanowienia premii stalinowskich, otrzymało te premie 3,245 uczonych. 70 procent z nich, to ludzie poniżej 50 lat życia.

Wspaniałe osiągnięcia radzieckiej fizyki

Uczni radziecy osiągnęli poważne wyniki w dziedzinie fizyki. Fizyka uzbiera naukę i technikę w nowe metody badań, otwiera drogi dla stworzenia nowej technologii produkcji, najbardziej nowoczesnych maszyn, aparatów i przyborów, niezbędnych dla dalszego postępu technicznego i dla przemianki najbardziej ukrytych tajemnic przyrody.

Szczególnie ważną rolę odgrywa fizyka w naszej epoce, w epoce radio lokacji (radar), energii atomowej i ogromnie rozwiniętej techniki elektro nowej, kiedy nowe, automatyczne

przybory i obrabiarki znalazły szerokie zastosowanie...

„Najnowsze odkrycia stwarzają nieograniczone możliwości dla rozwoju techniki produkcji. Wykorzystanie tych odkryć dla dobra ludzkości będzie potężnym źródłem obfitości dóbr materialnych, do czego dąży nasz naród budujący społeczeństwo komunistyczne”. (Z art. członka Akademii Nauk ZSRR A. Niemiejana i zast. przewodniczącego komitetu dla spraw premii stalinowskich w dziedzinie nauki S. Kaftanowa — „Laureaci stalinowscy — nowatorzy nauki i techniki”).

Uczni radziecy produkują w badaniach energii atomowej

„Radziecy fizycy-teoretycy opracowali szereg fundamentalnych wniosków, dotyczących teorii jądra atomowego... Pomyślnie linowych akceleratorów destruktorów atomowych, pomyślnie synchrotronu, służącego do nadawania cząstkom wielkiej energii, wysunięte przez fizyków radzieckich, stały się powszechnie uznana podstawa współczesnej techniki jądrowej. Otworzyły one przed fizyką jądra atomowego nowe wielkie możliwości”.

Nie bacząc na wszystkie wysiłki naukowej uczonego zagranicznych, pragmatycznych przemlecz nasze osiągnięcia... — nie wda im się ukryć faktu, że inicjatywa i decydująca rola w tych dziedzinach należy do fizyków radzieckich”. (Z art. członka Akademii Nauk ZSRR, A. Joffego „Teoria i praktyka radzieckiej fizyki”).

„Nie zrozumieci oni, że ZSRR opiera się na takich nieznanych do cudów, nowych czynnikach społecznych, jak nierozważna jedność moralno-polityczna społeczeństwa socjalistycznego, braterska przyjaźń narodów państwa radzieckiego, wzrastający z każdym dniem patriotyzm radziecki, w duchu którego wychowani są ludzie radziecy pod kierownictwem partii komunistycznej”.

„Ale rozumieją to masy ludowe całego świata, które w dniu 1 Maja będą manifestować swoje uczucia przywiązania, zaufania i wiary w Związek Radziecki, produkujący, potężną siłą obozu pokoju, uczucie miłości do genialnego wodza walki o pokój, TOWARZYSZA STALINA”.

książki, wzrost poczucia godności ludzkiej, który prześciga rozwój naszych miast”.

Rosną miasta radzieckie, rosą urodzaje, szerokim potokiem płynie produkcja przemysłowa. „Nie powinniśmy się dziwić — powiedział TOW. MOŁOTOW na zebraniu przedwyborczym — że reakcjonisci wszelkie go pokroju nie rozumieją, czym jest Związek Radziecki, ponieważ patrzą oni wstecz, a nie naprzód, ponieważ nie mogą oni, podobnie, jak pewne zwierzę, podnieść głowy do góry”.

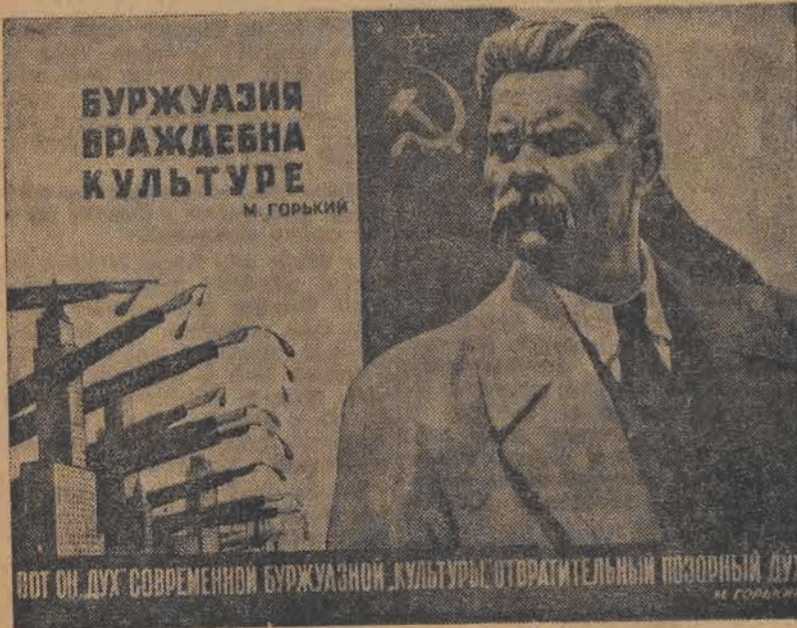
Ekonomika socjalistyczna - potężny czynnik umocnienia pokoju

W lutym 1946 roku TOW. STALIN postawił zadanie potrojenia przedwojennego poziomu produkcji w ciągu około piętnastoletniego okresu i osiągnięcia następujących cyfr produkcji rocznej: 50 milionów ton surówki, 60 milionów ton stali, 60 milionów ton ropy i 500 milionów ton węgla. Realizacja tego zadania równoznaczna będzie ze zbudowaniem GOSPODARSTWA FUNDAMENTU KOMUNIZMU.

Cyfrę opublikowanego dnia 19 stycznia 1950 roku komunikatu Centralnego Urzędu Statystycznego przy Radzie Ministrów ZSRR są świadec-

twem wspaniałego rozwoju socjalistycznego przemysłu i rolnictwa, nauki i techniki, dobrobytu i kultury narodu radzieckiego. Plan produkcji na 1949 rok wykonany został w 103 proc. Globalna produkcja przemysłowa wzrosła w porównaniu z rokiem 1946 o 20 proc., w porównaniu z 1940 rokiem o 41 proc. Globalna produkcja przemysłowa ZSRR miała, według planu w roku 1950 przewyższyć produkcję roku 1940 o 48 proc. Tymczasem już w czwartym kwartale 1949 roku przeciętny poziom miesięcznej globalnej produkcji przemysłowej był o 83 proc. wyższy, niż w roku 1940.

plakaty

Burżuazja wrogiem kultury!
M. Gorki

1-Majowe

Narody świata nie chcą powtórzenia nieszczęść wojennych!
I. Stalin

